

La mona

Lletra i música: Dàmaris Gelabert

Una mona molt bufona,
que somiava patinar,
va trobar-se uns bons patins
i al moment se'ls va posar.

Molt contenta patinava
però somiava relliscar
des de dalt d'una muntanya
anar baixant fins al final.

I va pujar...

Va baixar com un coet
va baixar com un llampec
i la mona somiadora
ja somiava pujar més.

I va pujar...

Va baixar la vertical
va baixar, no es va fer mal,
i lliscava la baixada
com si fos professional.

Una mona molt bufona
no deixava de somiar
i tot el que es proposava
es podia fer real.

Aquí va la cantarella
que no hauries d'oblidar:
siguis mico, siguis mona,
mai no deixis de somiar.